

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **ARROW International CR, a. s.**, se sídlem Pražská třída 209, Hradec Králové, zastoupena Mgr. Radkem Buršíkem, advokátem, se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 10. 2012, č. j. 31 Af 5/2012 – 50,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Radka Buršíka, advokáta se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 31 Af 5/2012 – 50, zamítl žalobu společnosti ARROW International CR, a. s. proti rozhodnutí žalovaného Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2011, č. j. 6460/11-1200-602199, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové (dále jen „správce daně“) ze dne 15. 4. 2011, č. j. 178423/11/228912608114, (dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za rok 2002), kterým byla žalobkyni dodatečně vyměřena daňová povinnost ve výši 7.505.031 Kč.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost ze dne 13. 11. 2012, kterou se domáhá u Nejvyššího správního soudu zrušení napadeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 10. 2012, č. j. 31 Af 5/2012 – 50, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Jelikož kasační stížnost stěžovatelky neobsahovala všechny náležitosti ve smyslu ust. § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 11. 2012,

č. j. 7 Afs 94/2012 - 6, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení kasační stížnost doplnila tak, že uvede, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a tento důvod skutkově a právně konkretizuje. Současně byla stěžovatelka poučena o tom, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 14. 12. 2012.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ust. § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle ust. 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ji podává z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., a že rozsudek krajského soudu napadá v celém rozsahu. Neuvedla však již, z jakých skutkových a právních skutečností dovozuje naplnění uvedených důvodů, resp. jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká. Naopak, výslovně uvedla, že důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá, budou rozvedeny k výzvě správního soudu ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatelku již zmiňovaným usnesením ze dne 27. 11. 2012, č. j. 7 Afs 94/2012 - 6, které nabylo právní moci dne 14. 12. 2012, aby odstranila vady své kasační stížnosti, a poučil ji při tom o následcích nevyhovění této výzvě.

Stěžovatelka na uvedenou výzvu krajského soudu ve stanovené lhůtě, tj. do pondělí dne 14. 1. 2013 nereagovala a neučinila tak ani ke dni vydání tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl, neboť tento mimořádný opravný prostředek nelze věcně projednat bez uvedení skutkových či právních výhrad vůči napadenému rozsudku krajského soudu.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud podle ust. § 10 odst. 3 in fine zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek v plné výši.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

Hubáček

JUDr. Jaroslav

předseda senátu